

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. Червен бряг

1 юни 2026 | Брой № 38 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

Децата – бъдещето, което изграждаме днес

Докато се опитваме да научим децата си на всичко за живота, те ни учат на смисъла му!
-Анжела Шуинид

01 юни - Нека детето в нас никога не заглъхва!

Кокешки – не просто кукли, а символи на японската култура. Когато чуete думата „кукла“, вероятно си представяте играчките, с които малките момиченца играят – с дрехи, аксесоари и дори с цели къщи. Традиционните кукли обикновено служат за игра и забавление, развиват въображението и социалните умения на децата. Японските Кокешки обаче са нещо съвсем различно. Те са дървени кукли, появили се в региона Тохоку по време на периода Едо (1603–1868). Изработени са ръчно, без ръце и крака, със семпъл силует и украса от флорални мотиви. Кокешки не са създадени за игра, а носят дълбока символика. Какво отличава Кокешки от обикновените кукли? Приятелство и любов – те се подаряват като знак на обич, а не за игра. Късмет и закрила – вярва се, че предпазват от зли духове. Изкуство и традиция – всяка Кокешки е ръчно изработена от майстор, което я прави произведение на изкуството. Семпност и красота – те следват японската естетика „уаби-саби“ – красота в простотата и несъвършенството.

Докато обикновената кукла е част от детството, Кокешки е част от японската духовност и културно наследство. Тя не просто украсява дома, а носи послание за хармония и защита.

Внимание!

На 1 юни целият свят се усмихва по-широко – защото този ден е посветен на най-чистото, най-нежното и най-истинското в живота – децата.

Детството е онзи магичен свят, в който всичко е възможно – където една кутия може да е космически кораб, една пръчка – въздушна пръчица, а смехът – най-истинската музика.

На този ден чествуваме не само децата, но и правото им да бъдат защитени, да растат свободни и да бъдат чути.

1 юни е ден и за родителите, и за учителите – да си припомнят колко важно е да слушат, да разбират и да подкрепят децата. А за порасналите деца – това е ден да се върнат за миг назад и да потърсят онзи малък глас вътре в себе си, който все още вярва в чудеса.

Бъдете смели, мечтайте и не спирайте да обичате света с широко отворени очи!

Ален Делон
във Венеция

Плаващата къщичка в
“Златен парк” - гр.
Луковит

Седмична мисъл:

„Знанието е суперсила, която никой не може да ти отнеме.“

Водеща тема на броя:

Детето и околната среда – четете на стр. 2,3

Какво още ще прочетете в този брой:

- 01.06 – ден на детето
- 02.06 – ден на Ботев
- 05.06 – ден на околната среда
- Ухажването при животните

1 юни – Празникът на най-чистите сърца

Всяка година, когато календарът посочи 1 юни, светът притихва за миг, за да се усмихне на най-ценното си богатство – децата. Международният ден на детето е повече от празник – той е символ на надеждата, обичта, свободата и правото на всяко дете да расте в мир, сигурност и уважение.

1 юни е денят, в който улиците се изпълват с цветове, усмивки и балони. Ден, в който възрастните си припомнят какво е да гледаш света с любопитство, а децата – че светът може да бъде прекрасно място, стига да вярваш в доброто.

Училището – дом на мечти и възможности

В Търговска гимназия „Васил Априлов“ ние вярваме, че всяко дете носи в себе си уникален дар – дали ще е любов към науките, предприемачески дух, талант в изкуствата или спортна страст. Наша задача е да му подадем ръка и да му помогнем да го развие с увереност и характер.

И ако някой се нуждае от вдъхновение – нека погледне към нашия златен Карлос Насар, бивш възпитаник на гимназията, който от дете със смели мечти се превърна в световен шампион. Историята му започна като тази на всяко дете – с вяра, дисциплина и подкрепа. И ни показва, че никое усилие не е напразно, когато има цел и сърце.

Детството – най-крехката, но и най-силната основа

Нека не забравяме, че детството не е просто период – то е фундаментът, върху който се изгражда личността. Първите думи, първите приятелства, първите сблъсъци със света – всичко това оформя човека, който детето ще бъде утре. Затова наш дълг е да ги възпитаваме с грижа, да ги слушаме с внимание и да ги вдъхновяваме със собствен пример.

Честит празник, деца! Бъдете смели, бъдете любознателни, бъдете добри. Защото светът има нужда от вас – сега и завинаги!

Топ 5 детски песнички – за малки (и големи) усмивки:

1. „Зайченцето бяло“
– Нежна и мила, тази песен стопля сърцата на поколения и
2. „Тръгнал кос“ – весела, ритмична песничка, част от златния фонд на българския фолклор.
3. „Хей, ръчички“
– Класика, която учи на чистота и грижа.
4. „Зеленчуци, който не яде“ – забавна песен с важна мисия – да насърчи здравословното хранене
5. „Мила моя мамо“ – трогателна песен, често изпълнявана на празници.

Топ 5 детски филмчета – любими за всички времена:

1. „Ну, погоди!“ (СССР)
– Вълкът и Зайчето – забавни, вечно актуални и пълни с хумор.
2. „Ечо Пух“ (Disney)
– Философията на пухкавото мече – истински урок по приятелство.
3. „Замръзналото кралство“ (Frozen)
– Новата класика – вълшебство, сила на сестринската любов и... „Let it go!“
4. „Том и Джери“
– Бързи, смешни и вечни – любимият дуел на малки и големи.
5. „Цар Лъв“ (The Lion King)
– Вълнуваща история за порастването, отговорността и кръговрата на живота.

Садако Сасаки е момиче от Хирошима, за чиято съдба научи целият свят

По време на детонацията двегодишната Садако е била вкъщи на около 2 километра от епицентъра. Ударната вълна я отнесла през прозореца, но момичето останало живо. През ноември 1954 г. тя показва първите признаци на заболяване – появява се тумор на врата и зад ушите. През януари 1955 г. на краката ѝ се появява тумор, а на 21 февруари момичето е прието в болницата с диагноза левкемия. Според лекарите ѝ оставала не повече от година живот. На 3 август от най-добрата си приятелка Чизуко Хамамото тя научила за легенда, според която този, който съгне хиляда хартиени жерава, може да си намисли желание, което със сигурност ще се сбъдне. Легендата действа на Садако и тя, подобно на много болнични пациенти, започна да съгва жерави от всички парчета хартия, които ѝ попаднаха в ръцете. Междувременно здравето на Садако продължава да се влошава и на 25 октомври 1955 г. тя умира. Смята се, че тя е успяла да направи само 644 жерава. Приятелите ѝ довършват работата и Садако е погребана заедно с хиляда хартиени жеравчета. Садако Сасаки става символ на отхвърлянето на ядрената война. Вдъхновени от нейната смелост и сила на волята, приятели и съученици на Садако публикуват нейните писма. През 1959 г. статуя, изобразяваща Садако с хартиен жерав в ръка, е издигната в Парка на мира в град Хирошима...

Четилище /Димяна Дамянова/

Той не умира...

На 2 юни България се спира за минута. Спира се, където и да си, каквото и да правиш! Спира се, защото си българин!

Сирените огласят градове и села, а хората застават неподвижни. Това не е просто ритуал – това е почит към подвига на героите, дали живота си за свободата на Родината.

В този ден, преди повече от 140 години, в сърцето на Стара планина пада Христо Ботев – поетът, революционерът, човекът, чиято дума и мечта се превръщат в завет за поколенията. Със своята чета той тръгва към една кауза, по-висока от живота – свободата на България.

Ботев не е само име в учебниците. Той е символ на смелост, вяра и безкомпромисност. Стиховете му горят и днес – „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира...“ – думи, които всеки българин знае наизуст, защото те носят истината за безсмъртието на героите.

В 12:00 часа на 2 юни, когато сирените запяват, спри. Замисли се за цената на свободата, която днес приемаме за даденост. Поклони се пред Ботев, пред Левски, пред всички знайни и незнайни борци, благодарение на които днес живеем в свободна страна.

Да пазим паметта им означава да бъдем достойни за тяхната жертва – с честност, с отговорност, с любов към България. Защото свободата не е подарък – тя е завещание, което трябва да носим с гордост.

Да си спомним. Да се поклоним. Да продължим напред – достойни и свободни!

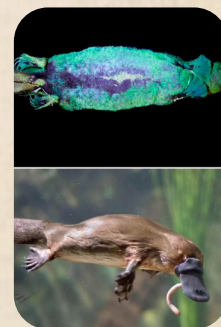
Поклон пред Христо Ботев и героите на България!

Само онзи,
който е свободен,
само той може
да се нарече **човек**
в пълния смисъл на думата.

5 юни – ден на околната среда

В Нагаизуми, Япония, парк с размери не по-големи от вестник официално беше признат от Книгата на рекордите на Гинес като най-малкия парк в света. С площ от едва 2,6 квадратни фута (0,24 квадратни метра), той се намира близо до кметството на Нагаизуми и се състои от малко парче трева, две каменни плочи и едно столче. Въпреки че съществува още от 80-те години, едва наскоро беше потвърден като най-малкия парк, изпреварвайки Mill Ends Park в Портланд. Местните отдавна ценят тази миниатюрна забележителност, която сега привлича и международно внимание. С новото си признание градът има за цел да засили очарованието на парка, като го направи по-привлекателен и подходящ за социалните мрежи, за да привлече още повече посетители.

Птичечовката е едно от най-странните създания в природата.

Тя е бозайник, но снася яйца. Има човка като на патица, опашка, подобна на боброва, и крака като на видра. Освен това е отровна.

Ако това не е достатъчно необичайно, тя има електрорецептори за откриване на плячка, очи, които съчетават черти на бозайници и влечуги, и няма стомах – гърлото ѝ се свързва директно с червата. Освен това има 10 полови хромозоми, докато хората имат само две. И за капак на всичко, козината ѝ свети под ултравиолетова светлина.

Наистина завладяващ продукт на еволюцията!

Малко хумор:

НА ЖИВО: ИЗВЪНРЕДНИ НОВИНИ

Телефоните в училищата се сменят с... пощенски гълъби!

Съвет за мотивация:

„Не чакай вдъхновение – тръгни, и то ще те настигне.“

Любовни ритуали в природата: от песните на мишките до камъчета на пингвините

В животинското царство любовта и привличането не се изразяват с букети и шоколадови бонбони, а с песни, танци, подаръци и зрелищни демонстрации. Всеки вид е развил свои неповторими ритуали на ухажване – понякога нежни и романтични, друг път впечатляващи с изобретателност и смелост. Всеки вид си има свой уникален „език на любовта“, създаден от природата, за да поддържа потомството и видовото оцеляване.

Кралски пингвини – любов в мелодия

Кралските пингвини се разпознават сред хиляди себеподобни чрез специфични вокални сигнали. Мъжкият и женската обменят звуци и движения на главата, напомнящи танц, за да потвърдят връзката си.

Камъчетата на любовта

При някои видове пингвини мъжките носят на избраницата си камъче. То може да е част от гнездото, но често е и своеобразен „подарък“, показващ грижа и внимание.

Мишките – серенади, които не чуваме

Мъжките мишки пеят в ултразвук – песен, нечуваема за хората, но изпълнена с мелодии, които женските използват, за да преценят силата и генетичното здраве на ухажора.

Албатроси – верни партньори и дуети

Тези морски гиганти изпълняват синхронизирани „танци“ и чукания с човки. Връщайки се след дълга миграция, двойките се намират по звуците си и потвърждават връзката си с цял ритуал.

Соколите – акробати в небето

Мъжките соколи демонстрират сила и ловкост с въздушни маневри, резки спускания и предлагане на плячка като символ на бъдеща грижа.

Гълъби – нежни поклони и песни

Гълъбите клатят глави, разперват крила и издават успокояващи звуци, с които печелят вниманието на партньора.

Кучета – игра и покани

Мъжките кучета махат опашка, донасят играчки или храна, правят поклони за игра – все сигнали на добро настроение и желание за контакт.

Котки – мъркане и жестове

В ухажване котките вдигат опашка, мъркат и се търкат в избраница си, като показват доверие и готовност за близост.

Делфини – танцьори и певци на океана

Делфините изпълняват сложни плувни фигури, скачат и издават специфични звуци, с които привличат вниманието на партньора.

Пауни – парад на красотата

Мъжкият паун разперва опашката си в пъстър ветрилообразен „екран“ с десетки „очи“. Поклащането му създава оптична магия, на която женските трудно устояват.

Фламинго – танц с 136 стъпки

Фламингата изпълняват синхронизирани групови танци във вода – кимат, размахват глави и крила в сложна хореография, преди да се сформират двойки.

Манакин с червена шапчица – „Moonwalk“ в джунглата

Малката тропическа птица изпълнява танц, напомнящ на Майкъл Джексън, въртейки бедра и придвижвайки се назад по клонка.

Лири – имитаторът от гората

Този австралийски талант имитира други птици, животни и дори човешки звуци, комбинирайки ги с танц и впечатляваща опашка.

Природата е ненадминат хореограф и композитор, а ритуалите на ухажване са нейната най-романтична сцена. От песен, която не чуваме, до танц, който спира дъха – всяко животно говори на своя език на любовта, но целта винаги е една: да спечели сърцето на избраница.

РИСУНКА - ИВАН ЙОРДАНОВ 10 А КЛАС ВТГ

Главен редактор:
Надежда Йорданова
Графично оформление:
Габриел Цветанов